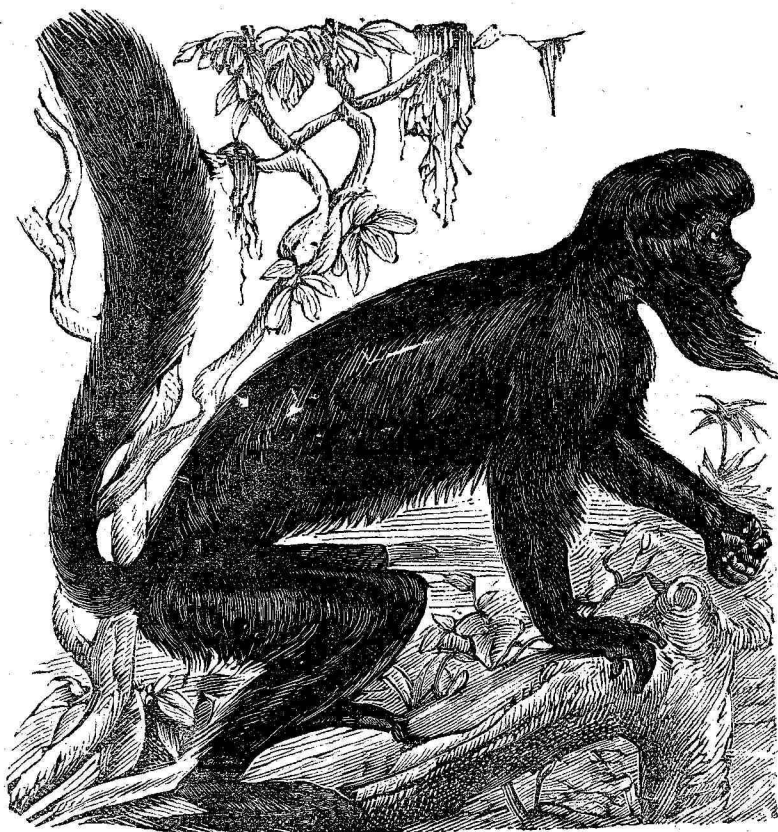

κητής ὑπηρετεῖ αὐτὸν εἰς πάντα, κατέστρεψε δὲ διὰ τῶν ἰδίων ἑαυτοῦ χειρῶν πάντα τὰ ὑπενδύματά του, ἀμέσως ἀφοῦ ἐξεδύετο αὐτά. Ὁ ἀτυχὴς αἰχμαλῶτος κατὰ δύο διαφόρους περιστάσεις, κατώρθωσε νὰ μεταφέρει λέξεις τινὰς εἰς ἀνθρώπους ἔξω τοῦ φρουρίου, ἀπαξ χαράξας αὐτάς ἐπὶ ἀργυροῦ τινος πινακίου, ἅλλοτε δὲ ἐπὶ ὑποκαμίσου, ἅτινα ἔρριψεν ἐκ τοῦ παραθύρου, οἱ εὐρόντες ταῦτα ὁμως, ἀπέθανον μετὰ ταῦτα ἀμέσως ἄνευ φανεροῦ λόγου. Μετὰ ταῦτα ἡ ἐπ' αὐτὸν ἐπιτήρησις ἐδιπλασιάσθη. Ὅσakis ἐπορεύετο εἰς τὴν λειτουργίαν, συναδεδεύτο ὑπὸ στρατιωτῶν, ὅπλα φερόντων, καὶ ἐντολὴν ἔχόντων νὰ πυροβολήσωσιν ἐπ' αὐτοῦ, ἐν περιπτώσει προσπαθείας ἐκ μέρους αὐτοῦ νὰ ἐμιλήσῃ ἢ νὰ ἀποκαλύψῃ τὸ πρόσωπόν του.

Καθὼς προσέχθη, ἡ ἱστορία αὐτοῦ περιβάλλεται ὑπὸ σκότους καὶ μυστηρίου· πολλαὶ εἰκασίαι ἐγένοντο ὡς πρὸς τὸ τίς ἤδυνάτο νὰ ᾔηται τὸ μυστηριώδες τοῦτο πρόσωπον, ὅπερ ἀπελάμβανε τσαύτας περιποιήσεις καὶ τοσοῦτον σέβας, ἀλλὰ συγχρόνως καὶ ἐτηρεῖτο ὑπὸ τσαύτην αὐστηρότητα, τοῦ ὁποίου ἡ ζωὴ ἐφυλάττετο μὲ τόσον σέβας, ἀλλὰ καὶ καθίστατο σκηνὴ τσαύτης θλίψεως. Πολλοὶ ἐνόμισαν ὅτι ἦτο πρεσβύτερός τις ἀδελφὸς τοῦ Λουδοβίκου ΙΔ', τότε βασιλέως τῆς Γαλλίας, τοῦτο ὁμως εἶναι ἀπίθανον διὰ πολλοὺς λόγους· ὑπῆρξαν ἄλλαι πολλαὶ εἰκασίαι, οὐδεμία ὁμως δύναται ν' ἀποδειχθῇ, ὁ δὲ ἄνθρωπος μὲ τὴν σιδηρᾶν προσωπίδα, εἶναι καὶ θέλει μείνῃ διὰ παντὸς μυστήριον.

Ο ΠΩΓΩΝΟΦΟΡΟΣ ΣΑΚΗΣ.

Οὕτως ὀνομάζεται νέον εἶδος πιθήκου ἀνακαλυφθέντος εἰς τὴν Νότιον Ἀμερικὴν, δεῖγμα τοῦ ὁποίου εὐρίσκεται ἤδη εἰς τὸν ζωολογικὸν κήπον τοῦ Λονδίνου.

Ὁ πωγωνοφόρος Σάκης ἔχει πολλὴν ὁμοιότητα μὲ τὸν ἄνθρωπον, καὶ δύναται νὰ ὀνομασθῇ καταλλήλως

ὁ Δαργουίνιος προπάτωρ τοῦ ἀνθρώπου, διότι ὁ περίφημος οὗτος Ἀγγλος φυσικοῖστορικὸς Δαργουίνιος ἰσχυρίζεται, ὅτι ὁ ἄνθρωπος εἶναι ἀπόγονος εἰδους τινὸς πιθήκου, ὅστις δὲν ὑπάρχει πλέον!

Καὶ μὲν τοῦτο καὶ ὁ λογικώτερος τῶν πιθήκων, ὁ οὐραγουτάγκος, τὸν χειμῶνα, ὅταν κρυόνῃ καὶ εὐρίσκη κατὰ τύχην πυρὰν, ἐγκαταλείμμενην ὑπὸ κυ-

νηγῶν εἰς τὰ δάση, κάθεται πλησίον τοῦ πυρὸς διὰ νὰ ζεσταθῇ, ἀλλὰ δὲν ἔχει τόσον νοῦν, ὥστε νὰ προσθέσῃ ἑὺλα διὰ νὰ τὴν διατηρήσῃ· ἀλλὰ τὴν ἀφίνει καὶ σβύνεται.

Ὡς πρὸς τὴν συνείσθησιν δικαίου καὶ ἀδίκου, καλοῦ καὶ κακοῦ, δηλαδὴ τὴν συνείδησιν, ἥτις διακρίνει τὸν ἄνθρωπον ἀπὸ τὰ ἄλλα ζῶα, δὲν ἔχει τὴν ἐλαχίστην,

ΓΟΥΣΤΑΒΟΣ ΑΔΟΛΦΟΣ

Ὁ Γουστάβος Ἀδόλφος ἦτο βασιλεὺς τῆς Σουηδίας καὶ ἔζη πρὸ 200 περίπου ἐτῶν. Ἡ ἱστορία τῆς ζωῆς του εἶναι πλήρης πολὺ διδακτικῶν μαθημάτων, ἰδίως εἰς τοὺς νέους, καὶ διὰ τοῦτο ἐξέλεξα αὐτὸν ὡς κατάλληλον πρόσωπον πρὸς μίμησιν ἐκ μέρους τῶν μικρῶν μου ἀναγνωστῶν.

Εἰς τὴν ζωὴν τοῦ μεγάλου τούτου ἀνδρὸς ἔχομεν ἐξαίρετον παράδειγμα τῶν ἐξῆς τριῶν μαθημάτων·

Πρῶτον τῆς ἐργατικότητος. Ἄν καὶ βασιλεὺς καὶ ἄνθρωπος πλούσιος εἰσῆλθεν εἰς τὸν στρατὸν ἐνῷ ἦτο μόλις δωδεκαετής καὶ ἀντὶ νὰ διατρίβῃ εἰς τὸ παλά-

τιόν του, ἐκοιμᾶτο εἰς μίαν σκηνὴν εἰς τὸ ὑπαιθρον καὶ ἐγύμναζε τὸν ἑαυτὸν του εἰς ὅλας τὰς κακουχίας τοῦ στρατιώτου. Ἐγνώριζεν, ὅτι ἔπρεπε νὰ ᾔναι ἐπὶ κεφαλῇ τοῦ στρατοῦ του καὶ λοιπὸν ἀπεφάσισεν ἐνωρὶς νὰ ᾔναι καθ' ὅλα στρατιώτης καὶ ἐγένετο τοιοῦτος.

Δεύτερον τῆς πρωΐμου ὑπακοῆς. Τὸ πρῶτον πρᾶγμα, τὸ ὁποῖον ὁ στρατιώτης ἔχει νὰ μάθῃ, εἶναι ἡ ὑπακοή, ἡ πειθαρχία, — ἀπόλυτος καὶ πρόθυμος ὑπακοή χωρὶς ἐρωτήσεως ἢ ἐξετάσεως διὰτί οὕτω καὶ ὅχι ἄλλως ἀπαιτεῖται παρ' ὅλων ὅσοι κατατάττονται εἰς τὸν στρατόν. Στρατιώτης τις δύναται νὰ ᾔναι σοφὸς, ἀνδρεῖος, ἰσχυρὸς καὶ ὁμοῦ νὰ μὴ ἀξίζῃ τίποτε ἄνευ ὑπακοῆς, ἄνευ πειθαρχίας. Πλοῖον, τὸ ὁ-